

забезпечують психолого-педагогічний комфорт і сприяють вияву творчості школярів. Нова українська школа повинна давати учням не тільки знання, а й вміння застосовувати їх у житті.

Схарактеризовано низку документів, спрямованих на реалізацію основних положень Концепції НУШ. *Акцентовано* увагу на окремих положеннях Концепції НУШ, що вимагають посиленої уваги не лише з боку вчителів, батьків і громадськості в цілому, а й наукової спільноти, яка в змозі забезпечити науково-навчально методичний супровід для перепідготовки вчителів. *Доведено*, що діяльність НУШ має будуватися як інноваційна педагогічна діяльність, окреслено основні аспекти такої діяльності.

Розкрито сутність педагогіки добра Івана Зязюна в підготовці учителів. *Визначено* основні шляхи інтеграції вітчизняної системи науки і освіти в європейський освітній простір, зокрема: реорганізація навчально-виховного процесу у закладах вищої освіти; уточнення, змісту і організаційних форм навчання з акцентом на діяльнісний аспект засвоєння змісту підготовки фахівців та ін.

ФІЛОСОФСЬКО-ОСВІТНІЙ ДИСКУРС МОДЕРНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ (РЕАЛІЇ, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ)

П.Ю. Саух, докт. філ. наук, проф.

Виявлено причини розбалансованості навчання і виховання в освітньому процесі. Доведено, що вирішити проблему цілісності навчально-виховного процесу можливо на основі синергійного тренда спеціально організованого “едукативного середовища” на зразок давньогрецького світоглядного ідеалу “пайдеї”, який поєднував виховання, навчання, включеність людини у весь комплекс культури й природи, і лише завдяки такій включеності “виходив” на освіченість.

Встановлено основні тенденції в сучасному молодіжному середовищі та, враховуючи їх специфіку, запропоновано основні крижні в роботі з сучасною молоддю. Зокрема виявлено характерні риси “Z” - покоління та окреслено особливості роботи з ним в контексті реалізації концепції Нової української школи.

На основі філософського аналізу сучасних глобалізаційних процесів розкрито сутність реальних тенденцій культурного самовизначення і релігійної самобутності особи. Доведено, що глобалізація як “стиснення (ущільнення) світу” і перетворення планети у “єдине ціле” не може витіснити культурне та релігійне

розмаїття. На цій основі запропонована нова модель полікультурної освіти, центром якої є життєдайна парадигма особистості, що виступає перепонуою як для “культурного націоналізму”, що абсолютизує відмінності, так і для “культурного імперіалізму”, що їх не помічає.

Розкрито філософське розуміння толерантності в аксіологічному дискурсі. Доведено, що толерантність виступає життєдайним уроком “освіти для миру”, яка виконує важливу людинотворчу і гуманітарну місію, допомагаючи зрозуміти світ і самого себе, вивести молоду людину на якісно новий рівень життя, забезпечити комфортність її існування в соціумі, допомогти ефективно реалізувати свій потенціал.

ПРОФІЛЬНА ШКОЛА ЯК ФЕНОМЕН РОЗВИТКУ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ (КІН. 90-х — ПОЧ. 2000-х РР. ХХ ст.)

А. А. Загородня, канд. пед. наук, доц.

У процесі наукового пошуку *встановлено*, що однією із ключових тенденцій оновлення змісту середньої освіти у період з кінця 90-х рр. було впровадження профільного навчання у старших класах середньої школи, що дало можливість за рахунок зміни у структурі, змісті й організації освітнього процесу враховувати інтереси та здібності учнів, створювати умови для їхньої освіти відповідно до професійних інтересів та життєвих планів. Становлення, розвиток і розв’язання цієї проблеми відбувалось поступово: від простих вимог враховувати індивідуальні можливості кожного учня до виділення їх у відповідний дидактичний принцип.

Визначено, що становлення та розвиток профільної школи у 90-роках ХХ століття здійснювалось поетапно, а саме: кінець 90-х років – розвиток закладів освіти нового типу, становлення профільного навчання в загальноосвітній школі; 1999 р. – законодавче введення профільного навчання в старшій школі незалежної України, формуванням нормативно-правової бази, створенням шкіл нового типу та запровадженням у них профільної диференціації; 1996 р. – формування змісту освіти загальноосвітньої школи, формування державного стандарту загальної середньої освіти, визначення інваріантної та варіативної складової змісту навчання.

З’ясовано, що профільне навчання – це вид диференційованого навчання, який передбачає врахування освітніх потреб, нахилів та здібностей учнів і створення умов для навчання старшокласників відповідно до їхнього професійного самовизначення,